

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 30. září 2008 ve věci R 221/2007-1 v rozsahu, v němž byla námitka podaná žalobkyní zamítnuta, a
- uložit žalovanému a druhému účastníkovi řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „MPAY“ pro zboží a služby zapsané ve třídách 9, 35, 36, 37, 38 a 42 – přihláška 3 587 896

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis slovní ochranné známky Společenství „MPAY24“ č. 2 061 656 pro zboží a služby ve třídách 9, 16, 35, 36 a 38; rakouský zápis slovní ochranné známky č. 200 373 „MPAY24“ pro zboží a služby ve třídách 9, 16, 35, 36a 38.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Úplné zamítnutí přihlášky ochranné známky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 a 4 nařízení Rady 40/94, jelikož odvolací senát nesprávně posoudil nebezpečí záměny mezi dotčenými ochrannými známkami.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 19. prosinec 2008
Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 14. října 2008 ve věci F-74/07,
Meierhofer v. Komise**

(Věc T-560/08 P)

(2009/C 55/66)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Komise Evropských společenství (zástupce: J. Currall a B.Eggers)

Další účastník řízení: S. Meierhofer (Mnichov, Německo)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- Zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 14. října 2008 ve věci F-74/07, Meierhofer v. Komise;
- uložit všem účastníkům řízení náhradu vlastních nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ze dne 14. října 2008 ve věci F-74/07, Meierhofer v. Komise, kterým Soud pro veřejnou službu zrušil rozhodnutí výběrové komise výběrového řízení EPSO/AD/26/05 ze dne 19. června 2007 z důvodu porušení povinnosti uvést odůvodnění.

Sporným rozhodnutím byla zamítnuta žádost uchazeče o přezkoumání rozhodnutí výběrové komise, podle něhož neuspěl u ústní zkoušky výběrového řízení. Uchazeči chybělo k dosažení potřebného minimálního počtu bodů z ústní zkoušky půl bodu. Ústní zkouška byla v souladu s oznámením o výběrovém řízení hodnocena jedinou celkovou známkou.

Kasační opravný prostředek směřuje proti požadavkům kladeným na povinnost výběrové komise uvést odůvodnění a proti rozsahu přezkoumání soudcem Společenství. Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek zejména zpochybňuje závěr Soudu pro veřejnou službu, že za „zvláštních okolností“, například při známce těsně pod minimálním počtem bodů, nestačí ke splnění povinnosti odůvodnění oznámit uchazeči, který byl u ústní zkoušky odmítnut, pouze jedinou známku, která vedla k odmítnutí.

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek uvádí na jeho podporu, že takový názor způsobuje právní nejistotu:

- Za prvé, podle ustálené judikatury musí být povinnost odůvodnění v souladu se zachováním tajného charakteru, který mají jednání výběrové komise podle článku 6 přílohy III služebního řádu a který jim zakazuje, aby šířili názory jednotlivých členů výběrové komise a zpřístupňovali detaily týkající se hodnocení uchazeče osobně či ve srovnání s jinými.
- Za druhé, srovnání, které Soud pro veřejnou službu učinil v souvislosti s případy, v nichž šlo o přístup k dokumentům, je pravděpodobně chybné, neboť pro článek 6 přílohy III služebního řádu nejsou stanoveny žádné výjimky, nebo vážení zájmů.
- Za třetí, Soud pro veřejnou službu přehlédl judikaturu, podle níž musí být povinnost uvést odůvodnění v přiměřeném poměru k příslušnému opatření a má soudy umožnit pouze přezkoumání souladu rozhodnutí s právem. Vzhledem k tomu, že dodatečné přezkoumání ústní zkoušky soudcem Společenství není z povahy věci možné, doposud se tento soud při přezkumu omezil v podstatě pouze na dodržování procesních předpisů a oznámení o výběrovém řízení.

Rozsudek dále vyvolává právní nejistotu ve vztahu k rozlišování mezi různými druhy procesních opatření, pokud jde o výzvu k předložení důvěrných dokumentů ze strany orgánu a okolnosti, za kterých je možno dotčené osobě odepřít jejich předložení (organizačně procesní opatření a usnesení o předložení důkazů). V projednávaném případě Soud pro veřejnou službu navíc zásadně chybně vyložil postoj Komise, neboť z její strany k takovému odepření rozhodně nedošlo. Komise naopak uvedla, že příslušné podklady nemůže na základě soudem nařízených organizačně procesních opatření předložit, že ale očekává vydání usnesení (o předložení důkazů).

povinni předložit Soudu v téže lhůtě vlastní návrhy s podrobnými údaji na jejich podporu;

- uložit Evropskému společenství zaplatit žalobkyni vyrovnávací úrok ve výši úroků z prodlení od vzniku škody;
- uložit Evropskému společenství náhradu úroků z prodlení ve výši 8 % nebo v jiné přiměřené výši určené Soudem, vypočtené z částky, která má být zaplacená, od data přijetí rozsudku Soudu do skutečného zaplacení částky; a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2008 – Bactria a Gutknecht v. Komise

(Věc T-561/08)

(2009/C 55/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Německo), Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Německo) (zástupci: K. Van Maldegem a C. Mereu, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- prohlásit žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- uložit Evropskému společenství náhradu škody v předpokládané výši 3 912 569 eur, nebo v jiné výši, kterou žalobci prokáží v průběhu řízení, nebo kterou Soud bude považovat za přiměřenou, a která žalobkyním vznikla v důsledku i) protiprávního přijetí čl. 6 odst. 2 prvního zkušební nařízení ve spojení s druhým zkušebním nařízením a nařízením Komise č. 1451/2007; nebo podpůrně ii) určit selhání Komise, když nepřijala potřebná opatření na zajištění zachování ochrany údajů žalobkyň podle směrnice o biocidních přípravcích a na zabránění parazitování v době zkušebnímu programu;
- podpůrně nařídit předběžné opatření, na základě kterého bude Evropské společenství povinno uhradit způsobené ztráty a účastníci řízení budou povinni sdělit Soudu v přiměřené lhůtě od přijetí tohoto rozhodnutí výši náhrady, na které se dohodnou, nebo pokud se nedohodnou, budou

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně prostřednictvím žaloby požadují na základě článku 235 ES náhradu škody, která jim údajně vznikla přijetím čl. 6 odst. 2 nařízení Komise ze dne 7. září 2000 č. 1896/2000 ze dne 7. září 2000 ⁽¹⁾ o první etapě programu podle čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES uvádění biocidních přípravků na trh ⁽²⁾ ve spojení s nařízením Komise č. 2032/2003 ⁽³⁾ a 1451/2007 ⁽⁴⁾.

Podpůrně požadují náhradu škody, která jim údajně vznikla tím, že Komise nezajistila právo na ochranu údajů, které náleží přihlašovatelům podle článku 12 směrnice 98/8. Krom toho se škoda, kterou Komise protiprávním jednáním způsobila, skládá z výrazného snížení hodnoty podniku první z žalobkyň, a z učeného zisku, který by tato bez jednání Společenství dosáhla prodejem uvedených biocidních přípravků a v nich obsažených účinných látek.

Kromě údajné škody, která vznikla druhé žalobkyni jako vlastníkovu podílu, a tedy jako spoluvlastníkovi podniku první žalobkyně, utrpěla ztrátu živobytí. Konečně žalobkyně požadují úročení škody sazbou úroků z prodlení od vzniku uplatňované škody.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1896/2000 ze dne 7. září 2000 o první etapě programu podle čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o biocidních přípravcích (Úř. věst. L 228, s. 6; Zvl. vyd. 3/30, s. 266).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh (Úř. věst. L 123, s. 1; Zvl. vyd. 3/23, s. 3).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2032/2003 ze dne 4. listopadu 2003 o druhé etapě desetiletého pracovního programu uvedeného v čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh a o změně nařízení (ES) č. 1896/2000 (Úř. věst. L 307, s. 1; Zvl. vyd. 03/41, s. 92).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1451/2007 ze dne 4. prosince 2007 o druhé etapě desetiletého pracovního programu uvedeného v čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh (Úř. věst. L 325, 11.12.2007, s. 3).